

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1700

Decas III. Ab anno Christi 520. ad 530.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64756)

✠(520.)✠ Hormisdas Papa & Justinus Imperator collatâ operâ & mutuo fidei ac Summæ concordiæ vinculo plurimum laborant in hæreticis variarum sectarum ac nominum eiiciendis & compescendis.

Vitallianus anni hujus Consul occiditur, vel ab iis quorum affines interemerat, aut curante Justino cui Imperare volebat. Justiniano data est militum præfectura, quo etiam suadente creditur sublatus Vitallianus.

DECAS III.

✠ *Ab anno Christi 520. ad 530.* ✠

521. Justinianus consulatum magnificè
✠ Jinit 238000. solidorum in populum & spectaculorum apparatus effusis, quibus ad Imperium jam eniti videbatur.

S. Brigida Scota vel Hiberna Virgo moritur (de ejus natalibus populi duo juris sui tenaces acriter disputant) hæc miraculis clara ante & post obitum extitit; hoc celeberrimum est, quod lignum, ex quo confectum erat altare, emiserit folia ad ejus contactum, signum scilicet certissimum ejus illibatæ castitatis.

✠(522.)✠ Magnis incrementis Ecclesia
fia

ſia Propagatur ; Thraſimundus enim Rex Wandalorum poſtquam regnaſſet & afflixiffet Eccleſiam annis 27. moriens Hilderico Hunnerici filio ex Placidia nato regnũ reliquit , ſed adegit prius ad juſjurandum , nunquam ſe eccleſias Catholicis quamdiu regnaret , redditarum : & hanc quidem juratam fidem Hildericus prudenter ſervavit , antequam enim regnum adiret , reſtituit omnes Eccleſias fidelibus , & Epifcopos ab exilio revocavit , inter quos etiam rediit S. Fulgentius.

Dunaan Rex Homeritarum (regio hæc eſt quæ olim Saba dicta, unde prodiit Regina illa Saba Salomonis Sapientiam auditura) omnis conditionis & ſexus Chriſtianos renunciare nolentes occidit , & inter eos Aretam virum primarium civitatis Nagrae diro ſupplicio affecit, quos omnes Eccleſia ut Martyres veros veneratur in odium fidei à profelyto Judæo interfectos. Erat enim Dunaan ex Chriſtiano factus Hebræus, nefandus apoſtata, qui, cum Nagram urbem à Chriſtianis habitatam diu armis tentãſſet , peſſimo demum perjurio ingreſſus rabiem ſuam in Chriſtianos diris modis laxavit.

✠(423.)✠ Hormiſda Papa moritur, in
ejus locum cum totius Cleri conſenſu ſub-
roga-

rogatus est Joannes Etruscus Constantii filius ex Presbytero tituli Pammachii.

Justinus Imperator edictis persequitur hæreticos paganos & Judæos. Gothis autem Arianis propter Theodoricum Regem Italiæ & Gothis confœderatum pepercit. Manichæos capite puniri jubet, quorum multa etiam millia Cabades Rex Persarum trucidat.

Moritur Euphemia Augusta magno detrimento & luctu Ecclesiæ: cui honorificè extrema perfunctus Justinus Theodoram accipit in conjugem, similiter Augustæ titulo insignitam.

Elesbaan Rex Æthiopum partâ divinitus nobili victoriâ Dunaanum cum omnibus suis interemit, & stabilito civili atque Ecclesiastico statu Homeritarum, missôq; Hierosolymam diademate, & relicta Æthiopiæ administratione, cilicio indutus, in monte quodam asperrimam vitam exegit, in se severiùs & diutiùs quàm in hostes Christi animadvertens.

✠(524.)✠ Justinus hæreticorum ac potissimum Arianorum templa quibus hætenus ob fœdus cū Theodorico pepercit Catholicis tradi & consecrari jubet, qui nuncius Theodoricum in furorem egit, & idem Catholicorum Ecclesiis in sua ditione minatus est.

✠(525.) Theodoricus ut suis Arianis consuleret, Joannem Pontificem in Orientem proficisci jubet: hic editis in itinere aliquot miraculis Constantinopolim magno honore ingressus est, ibique Sacrum Pascha latino ritu celebravit. Justinus coram Joanne se prostravit, ab eoque coronari voluit: Multas quoq; Ecclesias Arianis ereptas Joannes consecravit, quod signum est hanc legationem tum a Joanne tum aliis tribus legatis obitam Arianis Occidentalibus parum profuisse: namq; & legati ad Theodoricum redeuntes in carcerem sunt coniecti, quod idem reduci Joanni evenit in præmium scilicet rei pro Catholicis strenuè & laudabiliter gestæ. Antiochiæ totis sex mensibus sævit incendium cujus mali causa nunquam detecta est, cum ab imbricibus & summis tegulis orta flamma per totam domum descenderet & spargeretur, quod divinitus immisum esse nemo dubitat.

Hoc malum deterius paulò post excepit, quodam die Veneris repens terræ motus inter prudentium ora magnam urbis partem evertit, sinistris mox ventis flantibus, flammasq; coquinarum pro tempore æstuentes ruentia inter ædificia commiscentibus, duplex torridum exitium

in-

intulit, atque Euphrasium urbis Episcopum dempto ejus capite flammarum & cinerum obruit sepulchro. Strages hæc calamitosa urbis diu hæreticis prostitutæ eodem tempore quo contigit revelata est Zosimo Phœnici Sanctissimo Anachoretæ, cui etiam aliquando Leo, cum ejus asellum devorasset, in ferendis sarcinis asini ministerium præbuit.

Maria Ægyptiaca perditissima meretrix facta est cum pluribus aliis ejusdem libidinis fœminis pœnitentiæ & conversionis exemplum, tantæ dignitatis ut etiam Leo eidem post felicissimum obitum sepeliendæ tumulum miraculosè effoderit.

✽(526.)✽ Joannes Papa detentus in vinculis Ravennæ à Theodorico ærumnis confectus obit, cui post dies 58. successus est Felix IV. & quidem dignissimus (Deo sic disponente) ut à Rege Theodorico jus sibi eligendi impiè arrogante talis qui dignus præ omnibus esset in Cathedra veritatis collocaretur.

Furens Theodoricus, qui per triginta tres annos regni sui benè meritus erat de Ecclesia, nunc immaniter fœvit in Catholicos quos inter Boëtium & Symmachum illius socerum, falsò accusatos restituere

velle

velle Romanam rempublicam, capite truncari jubet. Memorant Boëtium capite truncato spiculatori locutum esse & impietatem exprobrâsse, atque caput ad vicinam Ecclesiam detulisse. Fuerunt hi duo viri Orbis Romani facile principes spectatâ seu generis nobilitate seu doctrinâ. Haud multò post cum Theodorico discumbenti appositum esset ingentis piscis caput, visus est sibi videre Rex fanaticus Symmachi caput, quo territus ostento paulò post inter suorum manus expiravit, morte quæ ab hæretico tyranno & atheo exspectanda erat. Ejus animam à Joanne Pontifice & Symmacho in voraginem igneam præcipitari monachus quidam in Lipara Insula vidit.

Successit nepos Atalaricus Amalsuinthæ filius octennis à matre optimè educandus nisi Gothorum feritas obstitisset, negantium, hunc fortem fore quem ferula terruisset.

Sigismundus Burgundionum Rex Sigyricum innocentissimum filium ex Gotha uxore susceptum instinctu novercæ necat. Moxque agnito errore & culpâ suâ severam pœnitentiam agit.

✱(527.)✱ Justinus vocat in confortium Imperii Justinianum, ætatis annum 45.

B

agen-

agentem: moritur Paulò post Justinus ex-
 ulcere pedis sagittâ vulnerati in prælio,
 quo mortuo Justinianus multa laudabiliter
 disponit in favorem & incrementum Ec-
 clesiæ, & ad stabiliendum imperium, (va-
 riis fundamentis pietatis prius jactis) Per-
 sarum Regem Gabadem justo bello aggre-
 ditur, & feliciter oppugnat, donec Gaba-
 de Patre defuncto cum Cosrhoë filio iustis
 legibus pacem composuit.

Populi interim diversi Justiniano con-
 foederati Christianam fidem amplexati
 sunt, quales erant Eruli, Blemii, Nabathæi
 Gordæ etiam Rex Hunnorum; Tzani fini-
 timus Armeniæ populus, Abasgi, aliique
 plurimi, ad Christum traducti; Athalari-
 cus Italiæ Rex sanctionem edit pro Roma-
 na Ecclesia, ne illius Clerici aliquali præ-
 textu ad laicalia tribunalia traherentur, ni-
 si fortè Romanus Pontifex litigantium pe-
 titionibus providere contemneret. Dis-
 cant ab Ariano Rege nostri sæculi Novato-
 res Clericalis dignitatis prærogativam
 observare.

Theodoricus & Clotarius Clodovei
 Francorum Regis filii bella gerunt contra
 Regem Hunnorum Hermenefridum, eum-
 que prælio superatum occidunt: & Clo-
 tarius quidem ex præda sibi obtingentem
 Rade

Radegundem, Celeberrimam postea sanctitate Reginam Bertharii, Germani Mene-
fridi fratris filiam captivam abducit, ac ve-
nientibus annis matrimonio jungit.

✠(528.)✠ Antiochia iterum terræ mo-
tibus concussa est, sed Dei ope subventum
est ne funditus periret, dum in visione qui-
dam hæc verba inscribere foribus iussus
est, *State: Christus nobiscum est: quicumq;*
hæc domibus suis inscripserunt à terræ
motu liberi perstiterunt.

✠(529.)✠ Concilium Arausicanum se-
cundum celebratum in Gallia de Gratia, &
de libero arbitrio contra Pelagianos & Se-
mi-Pelagianos. Sub idem tempus habi-
tum concilium Carpentoraetense & Va-
fense, utrumque Ecclesiæ valde necessa-
rium. Obiit S. Fulgentius Ruspensis Epi-
scopus sanctitate ac scriptis illustris, mo-
riturus hæc verba sæpius iteravit. *Domine*
da mihi modo patientiam, & postea indulgen-
tiam.

S. Benedictus Dei monitu relinquit
montes sublacenses & montem Casinum
petit, illustre sacrarium sanctitatis effe-
ctum ex Dæmonum & idololatriæ recep-
taculo.

Codex Justinianus absolutus & pro-
mulgatus est 16. Kal. Maii: liber justitiæ

sacrarum & rerum omnium publicarum
 Theſaurus, cui maximè laboravit inter vi-
 ros decem ad colligendum emendandum
 que conſtitutos Trebonianus quæſtor, om-
 nium ſui temporis eruditiffimus ſimul &
 avariſſimus, ſi non proſus impiſſimus: de
 eo enim Procopius & Suidas memorant
 pecuniæ ad miraculum avidum extitiſſe
 ideoque jus pretio vendere, ac præ aucto-
 ritate, quâ apud Juſtinianum pollebat, le-
 ges quotidie pro cujuſq; auctoritate ac-
 cepto pretio ad libitum vel condere ve-
 antiquare ſolitum. Addit Suidas fuiſſe
 Ethnicum & impium adeoque Juſtinianum
 adulatum, ut & perſuadere illi conatus
 eum non moriturum, ſed eum carne ad
 cœlum aſſumptum iri. Collectus eſt por-
 rò codex iſte Juſtinianeus ex tribus anti-
 quis Gregoriano, Hermogeniano & Theo-
 doſiano.

Sed quid auctoritatis habuit Juſtinianus
 in Eccleſiam ut ipſe leges fanciret de ele-
 ctione, Ordinatione, aſſiduitate Episco-
 porum & ſimilibus? R. Cum Juſtinianus
 homo omnium litterarum planè rudis e-
 ſet, par eſt credere omnes Eccleſiaſticaſ
 conſtitutiones à Juſtiniano divulgatas fuiſſe
 ſe Epiphani: Episcopi Constantinopolitani
 & ejus Succęſſoris Menæ, quas hi ſub no-
 minibus

Ab anno 520. ad 530.

29

mine Justiniani edi petiverunt, ut tanto validioris essent observantiæ. Præterea si quæ Justinianus sancivit, eadem ipse ad Patrum confirmandas regulas & stabilien- dos canones se agere consuevisse sæpius testatus est.

✽(530.)✽ Moritur Felix Papa & lo- cum relinquit Bonifacio, cujus nomen, quam vita, melius fuit.

Hildericus Rex Wandalorum à Gilime- re exiit regno & datur in vincula. Suf- ficitur idem Gilimeri. Justinianus enim reposuit Hildericum, & Gilimeri neganti indicit bellum.

Theodoricus Rex Francorum Gothos pellit è Gallia & S. Nicetium (à quo vitio- rum suorum sæpius acerrimè arguebatur) Ecclesiæ Trevirensi præficiendum curat. Cujus etiam censurâ correctus & emenda- tus Theodobertus filius Theodorici ac Successor meliori frugi redditus est.

DECAS IV.

✽ *Ab anno Christi 530. ad 540.* ✽

531. **B**onifacius contra antiquos Eccle- siæ Canones Successorem sibi ele- git sub specie justitiæ, ut Regibus Italiæ Romani Pontificis electionem sibi arro-

B 3

gan-